

Τότε ὁ Γεώργιος ἀνέκτισε τὴν φωνὴν του, καὶ παρῆλθε τὸν κ. Νάυλωρ νὰ τὸν τιμωρήσῃ καθ' οἷον δῆποτε τρόπον μᾶλλον ἢ νὰ τὸν φέρῃ ἐνώπιον τοῦ σίρ Τζῶν, ἀλλὰ μάτην. Τὸν ἔφερεν ἄνευ πλείονος λόγου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βαρῶνου.

Ἐταράχθη καὶ ἐξωργίσθη λίαν ὁ σίρ Τζῶν ἐξ ὅσων ἤκουσε περὶ τοῦ κακοήθους παιδός, ὅστις δὲν ἐπειράθη ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἐσχόπει νὰ φέρῃ τὸν Δικ εἰς δυσκολίας, καὶ ἐπομένως διεισηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν ἀνθέων ἵνα ἀνοίξῃ τὸ παράθυρον, ἀλλὰ δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ διαφύγῃ πρὶν ἢ ὁ κ. Νάυλωρ ἔλθῃ καὶ τὸν κλειδώσῃ ἐντός. Ἀνεγνώρισεν ὅτι ὁ Δικ οὐδέποτε τῷ ἔπραξε τι κακὸν καὶ μόνον εἶπεν ὅτι «δὲν τὸν ἠγάπα.»

Ὁ σίρ Τζῶν τὸν ἀπέπεμψεν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ἁμέσως, καὶ τῷ εἶπε τὴν γνώμην του ἐπὶ τῆς διαγωγῆς του εἰς φράσεις αἰτινες ἔμειναν εἰς τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Ὁ Δικ ἐχάρη πολὺ ὅταν ὁ κ. Νάυλωρ τῷ εἶπε ὅτι τὸ μυστήριον περὶ τοῦ ἀνοικτοῦ παραθύρου εἶχε διαφωτισθῇ· ἀλλ' εἰρήσθω πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ἐλυπήθη πραγματικῶς ν' ἀκούσῃ ὅτι ὁ Γεώργιος εἶχεν ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας τῶν κήπων. Ἐπεθύμει νὰ ὁμιλήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐγίνωσκεν ὅτι θὰ ἦτον ἀνωφελές, διότι ὁ σίρ Τζῶν καὶ ὁ κ. Νάυλωρ εἶχον τοσοῦτον σπουδαίως δυσαρεστηθῇ. Ἀλλ' ὅταν ὀλίγος παρήλθε χρόνος, καὶ ὁ Γεώργιος ἦτον ἔτι ἄνευ τακτικῆς ἐργασίας, περιφερόμενος εἰς τὸ χωρίον, ὁ Δικ ἐλυπείτο ἔτι μᾶλλον δι' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τέλους ἐτόλμησε νὰ ἐρωτήσῃ τὸ κ. Νάυλωρ ἐὰν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ ἕνα καλὸν λόγον δι' αὐτὸν εἰς τὸν σίρ Τζῶν.

«Καὶ λοιπὸν τὸν θέλεις πάλιν ἐδῶ;» ἦτον ἡ ἀπάντησις. «Εἶναι πολὺ περιεργον.»

Ἀλλ' ὅσον παράδοξον καὶ ἂν τὸ ἐνόμιζεν, ὁ Νάυλωρ ἠδύνατο νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ πνεῦμα συγγνώμης τοῦ Δικ, καὶ τὸ ἐθαύμασεν ἱκανῶς, ὥστε κατεπέσθη νὰ ἐρωτήσῃ τὸν σίρ Τζῶν ἐὰν ἠδύνατο ὁ παῖς νὰ δοκιμασθῇ πάλιν, καὶ ἔλαβε τὴν συγκατάθεσίν του. Ἐφρόντισε δὲ νὰ εἴπῃ εἰς τὸν Γεώργιον ποῖος ὁμιλήσῃ περὶ τῆς ἐπιστροφῆς του. Ὁ παῖς εἶχεν ἀποφύγει τὸν Δικ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀποπομπῆς του, ἀλλ' ἡ γενναία αὕτη διαγωγή τὸν εἶχεν καθ' ὅλοκληρίαν νικήσει. Καίτοι ξένον τῇ φύσει αὐτοῦ νὰ πραττῇ οὕτω, συνεκινήθη καὶ ἠγωνιμῶναι καὶ ἠυχαρίστησε τὸν Δικ, καὶ τῷ εἶπεν ὅτι ἐλυπείτο ὅτι προσηνέχθη τοσοῦτον ἀπρεπῶς πρὸς αὐτόν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης οἱ δύο νεανῖαι ἦσαν ἀγαθοὶ φίλοι, ὁ Γεώργιος οὐδέποτε πλέον ἠνώχλησε τὸν Δικ, ἀλλ' ἀπεναντίας πάντοτε προσεπάθει νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ. Μεγάλῃ δὲ ἀπὸ τοῦ χρόνου τούτου παρετηρήθη βελτίωσις εἰς τὸν χαρακτῆρα του.

Ἦρπει νὰ διέλθωμεν τὰ ὀλίγα ἀκόλουθα ἔτη τῆς ἱστορίας τοῦ Δικ ταχύτερον. Δὲν διέψευσε οὗτος τὰς προσδοκίας ἐκείνων οἵτινες τοσαῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπραξαν. Προώδευε ταχέως, ἢ ἐγένετο τοσοῦτον ἱκανὸς κηπουρὸς ὥστε ὁ σίρ Τζῶν καὶ ὁ κ. Νάυλωρ τὸν συνεβού-

λευσαν νὰ καταγίγῃ ἐπὶ τῆς τέχνης ταύτης δόντες αὐτῷ πᾶσαν συνδρομήν. Ὁ σίρ Τζῶν ἐνόμισεν ὅτι ὁ σταθερὸς αὐτοῦ χαρακτῆρ, καὶ ἱκανὴ φυσικὴ εὐφυΐα, ἤξιζον ἐνθαρρύνσεως. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦν ὅτι ὅτε ἠύξησεν εἰς τὴν ἡλικίαν τὸν ἐσύστησεν εἰς διαφόρους διακεκριμένους οἰκογενείας καὶ ἀπέκτησεν ταχέως φήμην καὶ ἱκανὴν πρόσδοον. Ὁ Βάλτερς ἔζησε νὰ τὸν ἴδῃ νυμφευόμενον καὶ εὐτυχῇ, καὶ πάντοτε πιστὸν εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἐνέπνευσεν αὐτῷ ἐν τῇ παιδικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ.

Ἐν ἱκανῶς προβεβηκυῖᾳ ἡλικίᾳ ὁ προσφιλεὴς γηραιὸς Ἰωάννης Βάλτερς ἀπεβίωσεν. Ὁ θάνατος αὐτοῦ ἦν ἡρεμὸς καὶ εὐτυχὴς ὡς ὁ βίος αὐτοῦ. Τὸ λείψανον αὐτοῦ κατετέθη ἐν τῷ μικρῷ ἐν Δένχαμ νεκροταφείῳ, ἀπλοῦ λευκοῦ λίθου σημειοῦντος τὸν τόπον. Πολλοὶ ἔτι ἐνθυμοῦνται αὐτὸν καὶ λαλοῦσι περὶ αὐτοῦ μετ' ἀγάπης· μετὰ τούτων εἶναι ὁ σίρ Τζῶν, καὶ αὐτὸς νῦν γηράσας. Ἐνίοτε ἠκούσθη νὰ ἀνακράξῃ ὅταν ἐπὶ στιγμὴν ἴστατο ἐπὶ τοῦ τάφου:

Εἶθε τὸ τέλος τοῦ βίου μου νὰ ᾗ ὡς τούτου!

Τ Ε Λ Ο Σ

ΤΟ ΚΑΠΝΙΖΕΙΝ

Περὶ τῶν ἐπιζημιῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ καπνίσματος πολλάκις ἐγράφησαν πραγματεΐαι, ἐν αἷς τρανώτατα ἀπεδείχθη ἡ ἐκ τῆς νικοτιανῆς βλάβη. Ἀλλὰ τὸ ἐλάττωμα τοῦτο ἔτι μᾶλλον βλαβερόν καθίσταται εἰς τοὺς νέους, οἵτινες διατελοῦσιν ἐν τῇ ἀναπτύξει αὐτῶν. Πάντα ὅμως τὰ πρὸς καταστολὴν αὐτοῦ διδάγματα δὲν δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα ἐφ' ὅσον οἱ πατέρες ἀδιακόπως καπνίζουσιν ἐνώπιον καὶ ἐν γνώσει τῶν υἱῶν αὐτῶν. Οἱ παῖδες καὶ νέοι εἰσὶ φύσει μιμητικοί, μιμοῦνται ὅθεν τοὺς πατέρας αὐτῶν, διότι εὐλόγως νομίζουσιν, ὅτι εἶναι ὀρθὸν τὸ πράττειν ὅ,τι ἡλικιωμένοι ἄνθρωποι πράττουσιν. Εὐρίσκουσι μὲν τὸ ἔργον, τὸ κατ' ἀρχάς, ἀηδές. Οἱ ἐξοικειωθέντες εἰς τὸ κάπνισμα δὲν φαντάζονται ἴσως ὁποίας βλάβης εἶναι τοῦτο πρόξενον· δυσπεψίας καὶ ἀπώλειαν διανοητικῶν καὶ φυσικῶν δυνάμεων καὶ ἐξασθένησις τῆς ἰδιοσυγκρασίας εἶναι τὰ κορυφαῖα τῶν ἀποτελεσμάτων. Τοὺς νέους δὲ ζημιᾷ πλείοτερον διότι διατελοῦντες ἐν τῇ στιγμῇ τῆς ἀναπτύξεως, χρῆζουσιν τροφῆς, ἣν δὲν δύνανται νὰ λάβωσιν ἄφρονον ὡς ἐκ τῆς ἐπερχομένης δυσπεψίας, ἐντεῦθεν ἡ ἀνάπτυξις καλῶς εἶται.

Ἀλλὰ τὸ καπνίζειν φέρει πάντοτε ὡς ἀφευκτον ἀποτέλεσμα τὴν οἰνοποσίαν. Νέος ὅστις ἐξασθενεῖται ὡς ἐκ τοῦ καπνίσματος, καὶ ἐπομένως δεῖται τονώσεως καταφεύγει εἰς συνεχῇ πόσιν πνευμάτων καὶ ζύθου. Οὕτω λοιπὸν ὁ νέος, τὸν ὁποῖον ἡ φύσις προώρισεν ἰσχυρόν, ζωηρόν καὶ δραστήριον, καθίσταται ἐκ τοῦ ἐπικινδύνου ἐλαττώματος τοῦ καπνίσματος, μικρόσωμος, ὠχρὸς, νωθρὸς, καὶ ἀσθενοῦς νοὸς ἄνθρωπος, δι' οὗ

οι συγγενείς και φίλοι έχουν πάντα λόγον να αισθάνονται θλίψιν.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΤΣΕΛΑΜΣΦΟΡΑ

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΖΟΥΛΟΥ.

Ο στρατηγός λόρδος Τσελμσφορντ γεννήθη τὸν Μάϊον τοῦ 1827, ὥστε ἄγει ἡλικίαν 52 ἐτῶν. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὸ 1844, καὶ ἐγένετο ἀνθυπασιστής τὸ 1850, εἰτα λοχαγὸς τῶν ἐπιλέκτων

στρατηγόν, τὸ δὲ 1878 ἀπεστάλη εἰς τὸ Ἀκρωτήριον. Ἐν τῷ κατὰ τῶν Ζουλοῦ πολέμῳ δὲν ὑπῆρξε τόσον εὐτυχής, διότι ἀλλεπάλληλα δυστυχήματα δὲν ἔλειψαν νὰ καταστήσωσιν αὐτὸν ἀντιδημοτικὸν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀλλὰ νῦν ὅτε κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις ὁ πόλεμος βαίνει εἰς τὴν λήξιν του, αὐτὸς δὲν ἔληξεν ἤδη, θέλει κριθῇ ἀμερολήπτως παρὰ τῶν ἐπιτιθέντων κατ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁρμῇ τῆς λύπης ὡς ἐκ τοῦ ἀτυχήματος τῆς Ἰσπανίας τῇ 12 Ἰανουαρίου 1879 καὶ ἄλλων μικροτέρων ζημιῶν ἃς ὁ ἀγγλικὸς τύπος δὲν ἐδίστασε ν' ἀποδώσῃ εἰς ἔλλειψιν ἐμπειρίας τοῦ στρατηγοῦ.

Ο Λόρδος ΤΣΕΛΑΜΣΦΟΡΑ

τῆς σωματοφυλακῆς, μετέσχε διαδοχικῶς τῆς πολιτορχίας τῆς Σεβαστουπόλεως καὶ ἠγωνίσθη πρὸς καταστολὴν τῆς ἀνταρσίας τῆς Ἰνδικῆς φυλῆς τῶν Σιπαί, προβιβάσθεις εἰς συμπταγματάρχην τὸ 1863. Τέσσαρα ἔτη βραδύτερον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν κατὰ τῶν Ἀβυσηνῶν ἐκστρατείαν, ὡς ὑπασιστής τοῦ ἀρχιστρατηγού λόρδου Νάπιερ τῆς Μαγδάλας, ἐνθα καὶ διεκρίθη. Τὸ 1876 ἐγένετο ὑπασιστής τοῦ ἀρχιστρατηγού τῶν ἀγγλικῶν ὀπλῶν ἐν Ἰνδίαις, ἐπανῆλθε δὲ ἐν ἔτος ὑστερον εἰς Ἀγγλίαν, ἐνθα προῦβιδέσθη εἰς

Ο ΒΑΡΩΝΟΣ ΡΟΘΤΣΙΛΔ

Ο ἄρτιως ἀποθανὼν Λιονέλ Νάθαν δὲ Ῥόθτσιλδ, βαρῶνος τῆς Αὐστριακῆς αὐτοκρατορίας, γεννήθη ἐν ἔτει 1808 καὶ τὸ 1836 ἐγένετο ἀρχηγὸς τοῦ μεγάλου τραπεζικοῦ καταστήματος τοῦ ἰδρυθέντος παρὰ τῶν προγόνων αὐτοῦ, τοῦ τοσοῦτον γνωστοῦ ἐν τε τῷ ἐμπορικῷ καὶ τῷ πολιτικῷ κόσμῳ.

Ἡ οἰκογένεια τῶν Ῥόθτσιλδ ἀνεδείχθη ἐν ἔτει 1792 ἐν Φραγκφόρτῃ διὰ τῆς πιστῆς φυλάξεως παρακατα-